

Nr 238.

Av herr **Bärg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 11 juli 1919 (nr 406) angående försäljning av pilsnerdricka.*

Vid behandlingen vid fjolårets riksdag av Kungl. Maj:ts proposition nr 185, angående ändrad lydelse av vissa delar av förordningen angående försäljning av pilsnerdricka, voro en stor del av stridigheterna förknippade med spørsmålet om kontrollstyrelsens ställning. Bevillningsutskottets majoritet enade sig slutligen om den uppfattningen, att kontrollstyrelsen skulle vara den vägledande och rådgivande myndigheten, under det domstolsmyndigheten allt fortfarande skulle utövas av länsstyrelserna och domstolarna, och som en följd av denna kompromiss inskrevs också i bevillningsutskottets förslag en ny punkt 5 i 27 §. Detta förslag vann stark anslutning i andra kammaren, men avslogs i första kammaren.

I den årets riksdag förelagda propositionen nr 37 i samma ämne har Kungl. Maj:t i denna § vidtagit en del förändringar som vi finna opåskallade. Det kan visserligen vara gott och väl att kontrollstyrelsens befogenheter inskrivas i styrelsens instruktion, men vi hävda alltjämt att det är av verklig betydelse för kontrollstyrelsens verksamhet i detta avseende, att styrelsens befogenheter klart inskrivas i författningen.

Då vi anse bevillningsutskottets förslag vid fjolårets riksdag vara väl avvägt, hemställa vi om den ändringen i Kungl. Maj:ts förslag, att dess formulering av § 27, mom. 5, utbytes mot bevillningsutskottets förslag vid 1927 års riksdag.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen vill besluta följande ändrade lydelse av 27 §, mom. 5, i förslaget till ändring av vissa delar av förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka:

27 §.

5. Finner kontrollstyrelsen vid granskning av kvittensbok eller försäljningsbok, varom i 17 § förmåles, eller eljest anledning till anmärkning mot det sätt varpå tillverkare

utövat honom tillkommande rätt till försäljning av pilsnerdricka, äger kontrollstyrelsen avfordra tillverkaren förklaring samt, när skäl därtill äro, giva tillverkaren erinran om vad honom enligt denna förordning åligger eller anvisningar, huru syftet med de i denna förordning meddelade bestämmelser bäst skall uppnås. Sker ej rättelse, äger kontrollstyrelsen hos vederbörlig myndighet påkalla erforderliga åtgärder.

Stockholm den 9 februari 1928.

A. J. Bärq.

N. S. Norling.

Oscar Olsson.
